ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1985

Vyhlásené: 15.03.1985 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

17

VYHLÁŠKA

ministra zahraničných vecí

z 22. októbra 1984

o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a o zabránení daňovému úniku

Dňa 5. mája 1981 bola v Prahe podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a o zabránení daňovému úniku. So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident Československej socialistickej republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Ríme 26. júna 1984. Zmluva nadobudla platnosť na základe svojho článku 29 dňom 26. júna 1984. České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Chňoupek v. r.

ZMLUVA medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a o zabránení daňovému úniku

Československá socialistická republika a Talianska republika, prajúc si uzavrieť Zmluvu o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a o zabránení daňovému úniku, dohodli sa na ďalej uvedených ustanoveniach:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo v oboch zmluvných štátoch.

Článok 2

Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Táto Zmluva sa vzťahuje na dane z príjmu vyberané v prospech každého zo zmluvných štátov, jeho nižších správnych útvarov alebo územných korporácií, nech je spôsob vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmu sa považujú dane, vyberané z príjmu alebo z častí príjmu, včítane daní zo zisku za scudzenie hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkového objemu miezd platených podnikmi a daní z prírastku hodnoty.
3. Súčasné dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje, sú

   a) v Československu:
   1 - odvod zo zisku a daň zo zisku;
   2 - daň zo mzdy;
   3 - daň z príjmov z literárnej a umeleckej činnosti;
   4 - poľnohospodárska daň;
   5 - daň z príjmov obyvateľstva;
   6 - domová daň
   včítane akejkoľvek zrážky pri zdroji, akéhokoľvek preddavku alebo platby vopred na uvedené dane (ďalej nazývané „československá daň“);

   b) v Taliansku:
   1 - daň z príjmu fyzických osôb (l'imposta sul reddito delle persone fysiche);
   2 - daň z príjmu právnických osôb (l'imposta sul reddito delle persone guiridiche);
   3 - miestna daň z príjmov (l'imposta locale sui redditi);
   aj keď sa tieto dane vyberajú zrážkou pri zdroji (ďalej nazývané „talianska daň“).
4. Táto Zmluva sa vzťahuje aj na dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú vyberať po podpise tejto Zmluvy vedľa súčasných daní alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si navzájom oznámia významné zmeny, ktoré sa vykonajú v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Podľa tejto Zmluvy, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:

   a) výraz „Československo“ označuje Československú socialistickú republiku;

   b) výraz „Taliansko“ označuje Taliansku republiku;

   c) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Československo alebo Taliansko;

   d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzické osoby, spoločnosti a všetky iné združenia osôb;

   e) výraz „spoločnosť“ označuje právnické osoby alebo nositeľov práv, považovaných na účely zdanenia za právnické osoby;

   f) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte,

prípadne podnik prevádzkovaný osobou majúcou bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte;

g) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočnenú loďou alebo lietadlom, ktoré má v prevádzke podnik, ktorého miesto skutočného vedenia je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, pokiaľ loď alebo lietadlo nie sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;

h) výraz „štátni príslušníci“ označuje:

(i) všetky fyzické osoby, ktoré sú štátnymi občanmi niektorého zmluvného štátu,

(ii) všetky právnické osoby, osobné spoločnosti a združenia osôb, ktoré sa zriadili podľa práva platného v niektorom zmluvnom štáte;

i) výraz „príslušný úrad“ označuje:

(i) v prípade Talianska Ministerstvo financií;

(ii) v prípade Československa ministra financií Československej socialistickej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu.

2. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, má pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva toho štátu, upravujúceho dane, na ktoré sa vzťahuje táto Zmluva, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4
Daňový domicil

1. Výraz „osoba majúca bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte“ označuje podľa tejto Zmluvy každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta skutočného vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria. Tento výraz však nezahŕňa osoby, ktoré sú podrobené zdaneniu v tomto štáte len z príjmov zo zdrojov umiestnených v tomto štáte.

2. Ak má fyzická osoba podľa ustanovenia odseku 1 bydlisko v oboch zmluvných štátoch, postupuje sa takto:

a) Predpokladá sa, že táto osoba má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, ku ktorému má najužšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov).

b) Ak sa nemôže určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava.

c) Ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo ak sa obvykle nezdržiava v žiadnom z nich, predpokladá sa, že má bydlisko v tom zmluvnom štáte, ktorého je štátnym občanom.

d) Ak je táto osoba štátnym občanom oboch zmluvných štátov alebo ak nie je štátnym občanom žiadneho z nich, vynasnažia sa príslušné úrady zmluvných štátov upraviť otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak iná osoba než fyzická osoba má podľa ustanovenia odseku 1 sídlo v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že má sídlo v tom štáte, v ktorom je miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkáreň

1. Výraz „stála prevádzkáreň“ označuje podľa tejto Zmluvy trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkáreň“ zahŕňa najmä:

a) miesto vedenia;

b) závod;

c) kanceláriu;

d) továreň;

e) dielňu;

f) baňu, lom alebo každé iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje;

g) stavenisko alebo montáž, ak trvajú dlhšie ako 12 mesiacov.

3. Za stálu prevádzkáreň sa nepovažuje:

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo na dodanie tovaru patriaceho podniku;

b) zásoba tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania;

c) zásoba tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom;

d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;

e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa využíva pre podnik iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckých rešerší alebo podobných činností, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter.

4. Osoba konajúca v jednom zmluvnom štáte na účet podniku druhého zmluvného štátu - iná než nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 5 - sa považuje za „stálu prevádzkáreň“ v prv spomínanom štáte, ak je v tomto štáte vybavená plnomocenstvom, ktoré tam obvykle využíva a ktoré jej dovoľuje uzatvárať zmluvy v mene podniku, pokiaľ nie je činnosť tejto osoby obmedzená na nákupy tovaru pre podnik.

5. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkáreň v niektorom zmluvnom štáte iba preto, že tam vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.

6. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo nie), neurobí sama osebe z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkáreň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy z nehnuteľného majetku včítane príjmov z poľnohospodárskych a lesných podnikov sa môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.

2. Výraz „nehnuteľný majetok“ sa definuje v zhode s právom zmluvného štátu, v ktorom tento majetok leží. Tento výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, mŕtvy a živý inventár poľnohospodárskych a lesných podnikov a práva, pre ktoré platia predpisy občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky. Za nehnuteľný majetok sa považuje okrem toho právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platy za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov. Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenie odseku 1 platí pre príjmy z priameho užívania, nájmu alebo árendy a každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 platia rovnako pre príjmy z nehnuteľného majetku podniku a pre príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislého povolania.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu sa môžu zdaniť len v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak vykonáva podnik svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pričítať tejto stálej prevádzkárni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výhradou ustanovenia odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by bola mohla docieliť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a bola úplne nezávislá v styku s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.
3. Pri výpočte ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou včítane výdavkov vedenia a všeobecných správnych výdavkov, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkáreň umiestnená, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, nevylučuje ustanovenie odseku 2, aby tento štát určil zisky, ktoré sa majú zdaniť, týmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia ziskov musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkárni sa nepričítajú žiadne zisky na základe skutočností, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pričítať stálej prevádzkárni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, pokiaľ neexistujú dostatočné dôvody pre iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa oddelene hovorí v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzky lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave sa môžu zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
2. Ak sídlo skutočného vedenia podniku námornej dopravy je na palube lode, považuje sa toto sídlo za umiestnené v štáte, v ktorom je domovský prístav tejto lode, alebo ak domovský prístav nie je, v zmluvnom štáte, v ktorom má prevádzkovateľ lode bydlisko alebo sídlo.
3. Ustanovenie odseku 1 platí aj pre zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo na inej medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Združené podniky

Ak

a) podnik jedného zmluvného štátu sa priamo alebo nepriamo podieľa na vedení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na vedení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu sa do ziskov tohto podniku včleniť a následkom toho zdaniť zisky, ktoré bez týchto podmienok by sa boli docielili jedným z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky docieliť nemohli.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá má sídlo v jednom zmluvnom štáte, osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá ich vypláca a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ale daň takto určená nemôže presiahnuť 15 % hrubej sumy dividend, ak osoba, ktorá dividendy poberá, je ich skutočným príjemcom. Príslušné úrady zmluvných štátov vzájomnou dohodou upravia spôsoby aplikácie tohto obmedzenia.
   Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, ktoré slúžia na výplatu dividend.

3. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku označuje príjmy z účastín, požitkových účastín alebo požitkových listov, kuksov, zakladateľských podielov alebo iných práv s výnimkou pohľadávok a príjmy z iných podielov na spoločnosti, ktoré sú podľa právnych predpisov štátu, v ktorom má sídlo spoločnosť, ktorá dividendy vypláca, postavené daňovo na roveň príjmov z účastín.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný príjemca dividend majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom má sídlo spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá tam je umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k tejto stálej prevádzkárni alebo k tejto stálej základni. V takom prípade sa môžu dividendy zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov.
5. Ak spoločnosť majúca sídlo v jednom zmluvnom štáte dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou, ledaže sú tieto dividendy vyplácané osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v tomto druhom štáte alebo že účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k stálej prevádzkárni alebo k stálej základni, ktoré sú umiestnené v tomto druhom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo príjmov dosiahnutých v tomto druhom štáte.

Článok 11
Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte môžu sa zdaniť iba v tomto druhom štáte, ak je táto osoba ich skutočným príjemcom.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z verejných pôžičiek, obligácií, zabezpečených aj nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti alebo doložkou o účasti na zisku a z pohľadávok každého druhu, ako aj všetky iné výnosy postavené na roveň príjmov z pôžičiek daňovými právnymi predpismi štátu, v ktorom je zdroj týchto príjmov.
3. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak príjemca úrokov, ktorý má bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, skutočne patrí k tejto stálej prevádzkárni alebo k tejto stálej základni. V takom prípade sa môžu úroky zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov.
4. Ak suma úrokov, posudzované so zreteľom na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi dlžníkom a skutočným príjemcom úrokov, alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s tretími osobami, sumu, ktorú by bol dojednal dlžník so skutočným príjemcom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa môže v tomto prípade zdaniť podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a platené osobe, ktorá má bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť len v tomto druhom štáte, ak je táto osoba ich skutočným príjemcom.
2. Odhliadnúc od ustanovenia odseku 1, môžu sa licenčné poplatky uvedené v odseku 3 b) zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu. Takto určená daň však nemôže presiahnuť 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov, ak osoba, ktorá licenčné poplatky poberá, je ich skutočným príjemcom.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje:

a) náhrady akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za povolenie použiť autorské právo k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu včítane kinematografických a televíznych filmov;

b) náhrady akéhokoľvek druhu platené za použitie alebo za povolenie použiť patent, výrobnej alebo obchodnej ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu, ako aj za použitie alebo za povolenie použiť priemyselné, obchodné alebo vedecké zariadenie, pokiaľ nie je hnuteľným majetkom, o ktorom sa hovorí v článku 6, a za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej alebo vedeckej oblasti.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak príjemca licenčných poplatkov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, buď priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, ktoré dávajú vznik licenčným poplatkom, sú s nimi skutočne spojené. V tomto prípade sa môžu licenčné poplatky zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov.

5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v jednom zmluvnom štáte, ak je dlžníkom tento štát sám, jeho nižší správny útvar, územná korporácia alebo osoba majúca bydlisko alebo sídlo v tomto štáte. Ak však dlžník licenčných poplatkov, či už má alebo nemá bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, má v jednom zmluvnom štáte stálu prevádzkáreň, pre ktorú sa dojednala zmluva, na základe ktorej sa licenčné poplatky platia, a ktorá znáša na svoju ťarchu tieto licenčné poplatky, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkáreň umiestnená.

6. Ak suma licenčných poplatkov, posudzované so zreteľom na plnenie, za ktoré sú platené, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi dlžníkom a skutočným príjemcom, alebo ktoré jeden aj druhý udržiavajú s tretími osobami, sumu, ktorú by bol dojednal dlžník so skutočným príjemcom, keby také vzťahy neboli, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, môže sa v tomto prípade zdaniť podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu a s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 13
Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 odsek 2, môžu sa zdaniť v zmluvenom štáte, v ktorom je tento majetok umiestnený.

2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou aktív stálej prevádzkárne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, včítane takých ziskov dosiahnutých zo scudzenia takej stálej prevádzkárne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte. Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel používaných v medzinárodnej doprave a hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí alebo lietadiel, môžu sa zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

3. Zisky zo scudzenia majetku, ktorý nie je uvedený v odsekoch 1 a 2, môžu sa zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom má scudziteľ bydlisko alebo sídlo.

Článok 14
Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá z nezávislého povolania alebo z inej nezávislej činnosti, môžu sa zdaniť len v tomto štáte, pokiaľ táto osoba nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu pre vykonávanie svojej činnosti. Ak má takú stálu základňu k dispozícii, môžu sa príjmy zdaniť v druhom štáte, ale len v rozsahu, v akom ich možno pričítať tejto stálej základni.

2. Výraz „nezávislé povolanie“ zahŕňa zvlášť nezávisle vykonávané vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnych zástupcov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Zamestnanie

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom štáte poberá z dôvodu plateného zamestnania, môžu sa s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19 zdaniť len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa zamestnanie vykonáva tam, môžu sa odmeny prijaté zaň zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá z dôvodu plateného zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdaniť len v prv spomínanom štáte, ak:
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte jedno alebo viac období, ktoré v úhrne nepresiahnu 183 dní v daňovom roku, a
   b) odmeny sa vyplácajú zamestnávateľom alebo za zamestnávateľa, ktorý nemá bydlisko alebo sídlo v druhom štáte, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkárni alebo stálej základni, ktoré má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Odhliadnuc od predchádzajúcich ustanovení tohto článku môžu sa odmeny poberané z dôvodu plateného zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave zdaniť len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy, náhrady za účasť v správnych orgánoch a iné podobné odmeny, ktoré osoba majúca bydlisko v jednom zmluvnom štáte poberá ako člen správnej alebo dozornej rady spoločnosti, ktorá má sídlo v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú umelci vystupujúci na verejnosti, ako napr. divadelní, filmoví, rozhlasoví a televízni umelci a hudobníci alebo ako športovci zo svojej osobne vykonávanej činnosti, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú.
2. Ak príjmy z činnosti, ktorú osobne vykonáva umelec alebo športovec v tejto vlastnosti, neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 odsek 1 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Príjmy z činností definovaných v odseku 1 sa bez ohľadu na ustanovenia predchádzajúcich odsekov 1 a 2 tohto článku oslobodzujú od zdanenia v štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú, ak sa tieto činnosti vykonávajú v rámci kultúrnej dohody dojednanej medzi zmluvnými štátmi.

Článok 18

Penzie

Penzie a iné podobné platy vyplácané z dôvodu skoršieho zamestnania osobe, ktorá má bydlisko v niektorom zmluvnom štáte, môžu sa s výhradou ustanovení článku 19 odsek 2 zdaniť iba v tomto štáte.

Článok 19
Verejné funkcie

1.

a) Odmeny iné než penzie, vyplácané niektorým zmluvným štátom, nižším správnym útvarom alebo územnou korporáciou tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, nižšiemu správnemu útvaru alebo korporácii sa môžu zdaniť iba v tomto štáte.

b) Také odmeny sa však môžu zdaniť iba v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby vykonávali v tomto štáte, príjemca má bydlisko v tomto druhom zmluvnom štáte a

(i) je štátnym občanom tohto štátu alebo

(ii) nezískal bydlisko v tomto štáte len z dôvodu vykonávania týchto služieb.

2.

a) Penzie vyplácané niektorým zmluvným štátom, nižším správnym útvarom alebo územnou korporáciou tohto štátu buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadili, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, nižšiemu správnemu útvaru alebo korporácii, sa môžu zdaniť len v tomto štáte.

b) Také penzie sa však môžu zdaniť iba v druhom zmluvnom štáte, ak príjemca má v tomto štáte bydlisko a je štátnym občanom tohto štátu.

3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 sa použijú na odmeny a penzie za služby preukázané v rámci priemyselnej alebo obchodnej činnosti vykonávanej niektorým zmluvným štátom, nižším správnym útvarom alebo územnou korporáciou tohto štátu.

Článok 20
Profesori a učitelia

Profesori alebo učitelia, ktorí sa dočasne zdržiavajú v jednom zmluvnom štáte po dobu nepresahujúcu dva roky, aby tam vyučovali alebo robili výskum na univerzite, v kolégiu v škole alebo na inom vyučovacom ústave, ktorého cieľom nie je dosiahnuť zisk, a ktorí majú alebo bezprostredne pred týmto pobytom mali bydlisko v druhom zmluvnom štáte, sa oslobodia v prv spomínanom zmluvnom štáte od dane z odmien za toto vyučovanie alebo výskum.

Článok. 21
Študujúci

Platy, ktoré študent alebo praktikant, ktorý má alebo mal bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu bydlisko v druhom zmluvnom štáte a ktorý sa zdržiava v prv spomínanom štáte iba preto, aby tam pokračoval v štúdiu alebo vo vzdelávaní, dostáva na úhradu nákladov výživy, štúdia alebo vzdelania, nepodliehajú zdaneniu v tomto štáte s podmienkou, že pochádzajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 22
Iné príjmy

1. Príjmy osoby majúcej bydlisko alebo sídlo v niektorom zmluvnom štáte, o ktorých sa výslovne nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, môžu sa zdaniť len v tomto štáte bez ohľadu na to, odkiaľ plynú.

2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na príjmy iné než príjmy z nehnuteľného majetku podľa článku 6 odsek 2, ak príjemca takých príjmov majúci bydlisko alebo sídlo v jednom zmluvnom štáte vykonáva v druhom zmluvnom štáte priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom tam umiestnenej stálej základne, a právo alebo majetkové hodnoty, pre ktoré sa príjmy platia, skutočne patria k tejto stálej prevádzkárni alebo k tejto stálej základni. V tomto prípade sa tieto príjmy môžu zdaniť v tomto druhom štáte podľa jeho vnútroštátnych právnych predpisov.

Článok 23
Ustanovenie o vylúčení dvojakého zdanenia

Bolo dohodnuté, že dvojaké zdanenie sa vylúči v súlade s ustanoveniami nasledujúcich odsekov tohto článku:

1. V prípade Talianska:

   Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Taliansku má príjmy, ktoré sa môžu zdaniť v Československu, môže Taliansko pri vyrubovaní svojich daní z príjmu uvedených v článku 2 tejto Zmluvy zahrnúť do zdaniteľného základu týchto daní tieto príjmy, pokiaľ tomu nebránia výslovné ustanovenia tejto Zmluvy.

   Taliansko v takom prípade odpočíta od takto vyrubených daní daň z príjmu zaplatenú v Československu, ale suma, ktorá sa odpočíta, nemôže presiahnuť podiel talianskej dane vzťahujúcej sa na tieto príjmy, ktorý zodpovedá pomeru týchto príjmov k celkovému príjmu.

   Žiadnu sumu však nebude povolené odpočítať, ak určitá časť príjmu bude v Taliansku podrobená na žiadosť príjemcu konečnej zrážkovej dani pri zdroji podľa talianskych vnútroštátnych predpisov.

2. V prípade Československa:

   a) Ak osoba majúca bydlisko alebo sídlo v Československu poberá príjmy, ktoré sa podľa ustanovení tejto Zmluvy môžu zdaniť v Taliansku, vyjme Československo s výhradou ustanovení uvedených pod písmenom b) tieto príjmy zo zdanenia. Československo však môže pri výpočte sumy dane z ostatných príjmov tejto osoby použiť tú istú sadzbu dane, ako by príjmy, o ktoré ide, neboli zo zdanenia vyňaté.

   b) Československo môže pri ukladaní daní osobám, ktoré majú v Československu bydlisko alebo sídlo, zahrnúť do základu daní príjmy, ktoré sa môžu zdaniť podľa ustanovení článkov 10, 12, 16 a 17 tejto Zmluvy aj v Taliansku. Československo povolí znížiť sumu dane, ktorú vyberá z príjmov tejto osoby, o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Taliansku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne takú časť československej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy prijaté z Talianska.

Článok 24
Zásada rovného nakladania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobení štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii. Toto ustanovenie platí bez ohľadu na ustanovenie článku 1 aj pre osoby, ktoré nemajú bydlisko alebo sídlo ani v jednom ani v oboch zmluvných štátoch.

2. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie než zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú tú istú činnosť. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal osobám majúcim bydlisko v druhom zmluvnom štáte osobné úľavy, zrážky, a zníženie dane z dôvodu osobného stavu alebo povinností voči rodine, ktoré priznáva osobám, ktoré na jeho území majú bydlisko.

3. Pokiaľ sa nebudú aplikovať ustanovenia článku 9, článku 11 odsek 4 a článku 12 odsek 6, úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v druhom zmluvnom štáte budú odpočítateľné na určenie zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako by sa platili osobe majúcej bydlisko alebo sídlo v prv spomínanom štáte.

4. Podniky jedného štátu, ktorých majetok celkom alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje osoba majúca bydlisko alebo sídlo v druhom štáte alebo väčší počet takých osôb, nebudú podrobené v prv spomínanom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním

spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie než zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobené ostatné podobné podniky v prv spomínanom štáte.

5. Ustanovenia tohto článku sa použijú bez ohľadu na ustanovenia článku 2 na dane akéhokoľvek druhu a pomenovania.

Článok 25

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa niektorá osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, v ktorom má bydlisko alebo sídlo, alebo pokiaľ jej prípad spadá pod ustanovenie článku 24 odsek 1, príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad sa musí predložiť v priebehu dvoch rokov po tom, čo bolo po prvý raz oznámené opatrenie vedúce k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s touto Zmluvou.
2. Ak príslušný úrad bude považovať námietku za oprávnenú a ak sám nebude môcť nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby prípad rozhodol dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť dohodou ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri aplikácii tejto Zmluvy.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vstúpiť do priameho styku za účelom dosiahnutia dohody podľa predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov javí účelnou na dosiahnutie dohody, môže sa taká výmena názorov konať v komisii zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 26

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na aplikáciu ustanovení tejto Zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, ktoré sa vzťahujú na dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto Zmluvou, ako aj na zabránenie daňovému úniku a daňovým podvodom. Výmena informácií nie je obmedzená článkom 1. Informácie prijaté zmluvným štátom sa budú udržiavať v tajnosti rovnako ako informácie prijaté podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a môžu sa oznámiť len osobám alebo úradom (včítane súdov a správnych úradov), ktoré sa zapodievajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto Zmluva, konaním alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch vo veci týchto daní. Tieto osoby alebo úrady použijú tieto informácie len na tieto účely. Môžu brať tieto informácie do úvahy pri verejných súdnych konaniach alebo vo svojich rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú zmluvnému štátu povinnosť:
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax tohto alebo druhého štátu;
   b) oznámiť údaje, ktoré by sa nedali dosiahnuť na základe právnych predpisov alebo v normálnom správnom konaní tohto alebo druhého štátu;
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, priemyselné alebo pracovné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 27

Diplomatickí a konzulárni úradníci

Ustanovenie tejto Zmluvy sa nedotýka daňových výsad, ktoré patria diplomatickým a konzulárnym úradníkom podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe osobitných dohôd.

Článok 28

Žiadosti o vrátenie preplatkov

1. Dane vybrané v jednom štáte zrážkou pri zdroji sa vrátia na žiadosť záujemcu alebo štátu, v ktorom má tento záujemca bydlisko alebo sídlo, ak právo vybrať tieto dane je obmedzené ustanoveniami tejto Zmluvy.
2. Žiadosti o vrátenie treba predložiť v lehotách ustanovených právnymi predpismi štátu, ktorý je povinný daň vrátiť, a musia byť sprevádzané úradným osvedčením štátu, v ktorom má poplatník bydlisko alebo sídlo, že podmienky nároku na oslobodenie od dane alebo zníženie dane ustanovené v zmluve sú splnené.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou v súlade s ustanoveniami článku 25 tejto Zmluvy spôsoby aplikácie tohto článku. Môžu dohodou tiež určiť iný postup na uplatňovanie nárokov na zníženie daní upravené touto Zmluvou.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

1. Táto Zmluva bude ratifikovaná a ratifikačné listiny budú vymenené v Ríme v čo najkratšom čase.
2. Táto Zmluva nadobudne platnosť dňom výmeny ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú aplikovať:
   a) pokiaľ ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na priznané alebo vyplatené sumy začínajúc 1. januárom roka nasledujúcom po roku, v ktorom boli vymenené ratifikačné listiny;
   b) pokiaľ ide o ostatné dane z príjmu, na dane vyberané za všetky končiace sa zdaňovacie obdobia začínajúc 1. januárom roka nasledujúceho po roku, v ktorom boli vymenené ratifikačné listiny.
3. Ustanovenia Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia príjmov a majetku v odbore námornej a leteckej dopravy, podpísanej v Prahe 28. augusta 1973, sa prestanú aplikovať, len čo sa začne aplikovať táto Zmluva.

Článok 30

Výpoveď

1. Táto Zmluva zostane v platnosti, kým ju niektorý zmluvný štát nevypovie. Každý zmluvný štát môže vypovedať Zmluvu diplomatickou cestou v lehote najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka začínajúc piatym rokom po roku, v ktorom Zmluva nadobudla platnosť.
2. V tomto prípade sa Zmluva prestane aplikovať:
   a) pokiaľ ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na priznané alebo vyplatené sumy začínajúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď;
   b) pokiaľ ide o ostatné dane z príjmu, na dane vyberané za všetky zdaňovacie obdobia, ktoré začnú 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, ktorí boli na to riadne splnomocnení, podpísali túto Zmluvu.

Dané v Prahe 5. mája 1981 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom, talianskom a francúzskom jazyku, pričom vyhotovenie vo francúzskom jazyku bude rozhodujúce v prípade sporu.

Za Československú socialistickú republiku:

L. Lér v. r.

Za Taliansku republiku:

Edoardo Speranza v. r.

PROTOKOL k Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a o zabránení daňovému úniku

V okamihu podpisu Zmluvy uzavretej tohto dňa medzi Československou socialistickou republikou a Talianskou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmu a o zabránení daňovému úniku dohodli podpísaní ďalej uvedené ustanovenia, ktoré sú neoddeliteľnou časťou Zmluvy.

a) Pokiaľ ide o článok 7 odsek 3, rozumejú sa „nákladmi vynaloženými na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou“ náklady priamo sa vzťahujúce na činnosť tejto stálej prevádzkárne.

b) Pokiaľ ide o článok 25 odsek 1, výraz „nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytuje vnútroštátne právo“ znamená, že začiatok konania dohodou nie je daný na výber so sporným konaním podľa vnútroštátnych predpisov, ktoré treba v každom prípade čo najskoršie začať, ak sa spor vzťahuje na aplikáciu daní, ktorá nie je v súlade so Zmluvou.

Na dôkaz toho podpísaní podpísali tento Protokol.

Dané v Prahe 5. mája 1981 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom, talianskom a francúzskom jazyku, pričom vyhotovenie vo francúzskom jazyku bude rozhodujúce v prípade sporu.

Za Československú socialistickú republiku:

L. Lér v. r.

Za Taliansku republiku:

Edoardo Speranza v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.